

ARTIKEL 16 NGB

De uitverkiezing:

1 noodzaak

2 plaats

3 inhoud

4 vrucht

Gemeente,

Van de eeuwige verkiezing Gods. Dat staat boven artikel 16 en daar gaat het dan ook over. Nou kan het zomaar zijn dat er een jongere in de kerk zit, die denkt bij zichzelf: 'Ik vraag me af of dat nut heeft. Goed, onze kerk gelooft er in, andere christenen niet, maar is dat het waard om er een probleem van te maken? Of dat geen passen en meten op de vierkante reformatorische millimeter is. Ik hou me liever bezig met iets praktisch van het geloof, iets wat je helpt in het aanbidden van God.'

En het kan zomaar zijn dat een oudere onder ons denkt: 'Die uitverkiezing. Daar ging het vroeger zo dikwijls over en ik heb er zoveel mensen mee in vertwijfeling zien komen. Die maar zichzelf kwelden met de vraag of zij uitverkoren waren. En daardoor nooit hoop durfden te hebben. Moet het daar nu echt over gaan vanavond?'

Dat kunnen begrijpelijke gedachten zijn. In elk geval zijn het hele oude gedachten. Ze werden ook al tegen Calvijn ingebracht. Dat hij maar niet over de uitverkiezing moest schrijven. Want het bracht mensen in wanhoop en andere mensen maakten het de reformatoren moeilijk door te zeggen: zie je wel, jullie leren dat alles toch al vaststaat, dus het haalt toch niet uit wat je doet, het ligt toch al vast. En zo'n God kun je toch geen liefde noemen. Calvijn had er een duidelijk antwoord op. Allereerst dit: als God erover spreekt in Zijn Woord is het blijkbaar nodig en nuttig om het erover te hebben. We zouden wijzer willen zijn dan God als wij zeiden: we zwijgen maar erover. Terwijl God er niet over zwijgt! En bovendien, zegt Calvijn, beroven we dan de gelovigen van de bron van hun vaste troost en verduisteren we Gods genade. Hoort u dat? Als we zwijgen over de uitverkiezing beroven we de gelovigen van hun vaste troost en verduisteren we de genade Gods. En dat moet je toch niet willen als kerk!

1 noodzaak

Dus, spreken en preken over de uitverkiezing. God zij dank! Dat God voor de grondlegging der wereld Zichzelf een Kerk verkoren heeft tot de zaligheid. Want anders was het na artikel 15 over en uit. Artikel 14 en 15 beleden toch dat wij allen in Adam zondaren geworden zijn, totaal verdorven, in verderfenis en ondergang. We weten niet de dingen die van God zijn om Hem te kennen en te dienen. Wij kunnen hem niet kennen en dienen. Wij willen Hem niet kennen en dienen. Wij willen geen Zaligmaker aannemen en ons gewonnen geven. Wij zijn vijanden van de

wet en van het Evangelie. Vanaf onze ontvangenis. Als er nou geen uitverkiezing was, dan werd niemand zalig. Zou niemand geloven en zich bekeren. Als er geen uitverkiezing was..... Als het heil zou bestaan uit het volgende: Jezus is voor jullie allemaal gestorven mensen. In Hem ligt de vrede met God door de verzoening. De Heilige Geest wil jullie allemaal helpen om dat te geloven als je dat wilt. Maar: het hangt van jou af. Of jij het wilt en gaat doen. Daar wacht God op. Als dat het hele heil was, dan bleef de hemel leeg. Als je jezelf leert kennen, dan heb je aan zo'n Evangelie niet genoeg. Dan weet je van jezelf: als dat het was, dan zou ik het afwijzen. Dan zou ik ertegen blijven vechten. Het nooit willen. Want ik ben van mijn ontvangenis af een vechter tegen alles wat genade is. Ik ga nog liever verloren dan dat ik mijn verzet opgeef. Hebt u dat ontdekt? Of denkt u beter van uzelf dan dat God dat doet? Dan dat de Bijbel het zegt? En verheft u zich boven het getuigenis van de Bijbel? Kijk, dan heb je geen uitverkiezing nodig om tot geloof te komen. Daar zie je weer dat dingen samenhangen: wie anders denkt over de erfzonde, denkt anders over uitverkiezing of ontkent die. Dan denk je ook anders over het werk van Jezus en van de Heilige Geest. Dus het gaat maar niet over een vierkante reformatorische millimeter. Daarvoor hangt er veel te veel mee samen.

Als je jezelf kent zoals artikel 14 en 15 belijden dan kan alleen uitverkiezing uitkomst bieden. Zoals art 16 begint: 'dat heel het geslacht van Adam in verderfenis en ondergang zijnde.' Dat God Zich een Kerk verkoren heeft. En dat Hij Zijn Zoon voor Zijn Kerk heeft laten lijden en sterven om die te kopen. Dat God door Zijn Geest hen onweerstaanbaar tot geloof brengt, al willen ze niet, al willen ze liever verloren gaan, maar Hij brengt allen die Jezus kocht tot geloof door Zijn Geest. Uitverkiezing. Halleluja, er worden mensen zalig! Vast en zeker. Degenen die God heeft uitverkoren! Dankzij de uitverkiezing is er heil. Uitverkiezing is de poort waardoor het licht komt stromen. Góð maakt zalig! Vanuit Zichzelf.

2 plaats

De uitverkiezing belijden! Maar dan komt er direct een tweede punt bij. Wel op de juiste plaats en in het juiste verband. De uitverkiezing is te vergelijken met het bekende voorbeeld van de vitrinekast. Een kast met glazen deuren waarin allerlei prachtige porseleinen vazen en glaswerk staat opgesteld. Prachtig en miljoenen waard. Maar waar plaats je die kast? Je kan hem recht achter de kamerdeur zetten, direct bij de deur. En iemand wil de deur opendoen en klap! De deur klapt tegen die kast aan en slaat weer dicht. Die miljoenenkast verspert de ingang. Daar moet je hem dan ook niet zetten. Je moet hem recht tegenover die deur zetten. In het verlengde ervan. Als iemand dan door de deur binnenkomt, dan worden

zijn ogen direct getrokken naar die kast recht tegenover. En hij loopt er, haast voorzichtig en eerbiedig naar toe om te zien en te bewonderen wat er in staat. Daar staat hij op zijn plaats! Daar staat de uitverkiezing op zijn plaats! Niet pal aan het begin. Dan zou iemand vluchtend en smekend verlangen in te gaan en horen: ja, maar ben je wel uitverkoren? Anders hoeft God je niet, anders neemt Hij je niet aan. Ben je wel uitverkoren? En zondaren worden verhinderd om in te gaan door het verkeerd spreken over de uitverkiezing. Maar als een zondaar vluchtend en smekend is ingegaan door de deur, dan leert de Bijbel: kijk eens, kijk daar eens: uitverkiezing. Dat je bent gekomen, dat je tot geloof in Jezus kwam, dat kan maar één oorsprong hebben: uitverkiezing. Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons heeft uitverkoren zingt Efeze 1 dan! Verwonderd zijn, God loven en danken en aanbidden vanwege uitverkiezing! Daar wil Hij al de Zijnen hebben, daar wil Hij al Zijn gelovigen heenleiden. U mist zo'n uitzicht als u die bergtop nooit bereikte! Als u zich daar nooit op liet brengen. En: God komt dan zoveel van Zijn eer tekort, van Zijn roem, die Hem toekomt en die Hij waard is.

Daarom staat er ook in artikel 16 dat God uitverkoren heeft in Christus. Efeze 1 zei het ook. En Openbaring spreekt over het boek des levens van het Lam. Dat betekent dat God zondaren heeft uitverkoren in Christus als hun Middelaar en Hoofd. God verkoor eerst Zijn Zoon om Borg en Hoofd te zijn. En zo en toen, in Hem, verkoor Hij een zeker aantal mensen in Hem. Nooit en niemand buiten Christus om. Maar dat betekent ook dat zondaren alleen in Christus zich krijgen op de uitverkiezing. Christus is de spiegel, of laat ik zeggen, de deur van de uitverkiezing. Een deur zit in een muur. Er is een muur van schuld en vloek die voor me staat door eigen schuld. Door een muur kan ik niet kijken, door een muur zie je niks. Maar als er een deur in die muur zit en ik sta voor die deur, dan zie ik wat er achter die muur is. Achter die muur kan ik nooit zicht krijgen op de uitverkiezing. Maar in die muur zit een deur. Christus en het geloof in Hem. Als ik voor die deur sta, dan zie ik uitverkiezing. Wie in Christus gelooft mag en zal zien en weten: ik ben uitverkoren! Het geloof in Christus is het zicht op de uitverkiezing.

Daarom is alle prediking ook prediking tot geloof. Nooit nooit hebben de apostelen gepreekt volgens Handelingen: mensen, zouden jullie uitverkoren zijn? Denk daar eens over na. Nee, maar zij preekten dit en dat is nog steeds de enige zuiver prediking: wij zijn schepselen van God. Die van Hem afgevallen zijn. Onder schuld en vloek. En Hij zal jullie oordelen voor Zijn rechterstoel. Iedereen moet voor Hem verschijnen Die rekenschap zal vragen. Kom tot Christus, in Wie verzoening is, redding

van de toekomstige toorn. Het is geloven of veroemd worden. Kom tot Christus, wie u ook bent. In Hem is verzoening voor al uw zonden. In Hem is de vernieuwing van uw leven. Kom tot Christus. Wie u ook bent, iedereen is welkom en wordt genodigd.

Ja, zegt u denk je dat lijkt op wat we net afwezen. Dat Jezus voor iedereen gestorven is en dat God wacht wie de hulp van de Geest wil hebben om te geloven. Ja, het lijkt er op, maar toch niet. De zuivere prediking zegt niet dat Jezus voor iedereen gestorven is, wel dat ieder welkom is bij de gestorven Jezus. En.....de ware prediking zegt meer! Want we zien dat die prediking twee uitwerkingen heeft. Of mensen blijven weigeren, wijzen af, leven links- of rechtsom verder zonder bekering en geloof. Het is niet te hopen dat u, jij er nog zo één bent! Dat is verschrikkelijk. Dat verzwaaert ons oordeel. Maar er zijn ook mensen die leren komen tot Christus. Hun schuld zo zien en het gericht zo vrezen, en Gods aanbod zo vertrouwen dat zij komen tot Christus. Vluchten tot Jezus. Het is te hopen dat u/jij er zo één bent. Gevlucht tot Jezus. Dat is je zaligheid en redding voor eeuwig. En in Christus zie je die kast staan! Christus is de deur van die kamer. Het geloof in Christus is het venster op de uitverkiezing. U mag meewandelen, u mag kijken. Naar die vitrinekast. Want hoe komt het nu dat u tot Christus kwam, dat u tot geloof bent gekomen? Uitverkiezing! God heeft je voor de grondlegging der wereld verkoren om je zalig te maken. Om Zijn Zoon voor je laten sterven, om je door Zijn Geest tot Hem brengen en zo zalig te maken. Om te verwonderen en God te aanbidden. Dan ziet u in die kast in elk geval 2 dingen die maken dat je je verwondering niet op kan.

3 inhoud

Die uitverkiezing is ten eerste uit enkel goedertierenheid en zonder enige aanmerking hunner werken. Romeinen 9 zegt: Hij ontfermt dien Hij wil en Hij verhardt dien Hij wil. En het is niet degene die loopt noch degene die wil maar des ontfermende Gods. II Timotheus 1:9 zegt: niet om de werken die wij gedaan zouden hebben, maar naar Zijn eigen voornemen en genade. Dus de uitverkiezing van mij had geen enkele grond in mij. Niet in iets wat ik vroeger had of deed, niet in iets wat ik later zal doen of gaan doen, niet in iets wat verscholen in mijn hart ligt of lag. Nee, in niets ben ik van nature anders dan alle andere mensen, Adamskinderen. God heeft mij ook niet uitverkoren omdat Hij zag dat ik zou gaan geloven. Omdat Hij zag dat ik daar toch iets meer antenne voor had dan anderen. Nee, mijn geloof is puur door de uitverkiezing en niet andersom, dat de uitverkiezing door mijn geloof gekomen zou zijn. In niets is het door mij gekomen. Hij heeft mij verkoren omdat Hij het wilde. En dat wilde Hij omdat Hij mij liefhad en Hij had mij van eeuwigheid lief,

omdat....omdat.....Hij het wilde. Dat is om te aanbidden! Om te verwonderen! U hebt God tekort gedaan als u dit nog nooit hebt gedaan in geloof! Zijn verkiezing aanbeden en bewonderd in geloof. Dat is om te verootmoedigen. Het ligt niet in of aan mij dat ik geloof en zalig word en een ander niet. Ik kan me geen millimeter verheffen boven een ander. Die in ongeloof redeneren blijft. Die in ongeloof de Bijbel veracht en verwerpt. Die in onbekeerlijkheid zijn zondige leven in stand wil houden en niet op geven. Ik had het ook gedaan, ik zou het ook nog steeds doen, had de HEERE mij niet uitverkoren. Even slecht, even zondig ben ik. Dan houd ik ook hoop voor anderen. Dan kan het voor hen ook nog. Want God heeft geen aanknopingspunt nodig, of interesse of ontvankelijkheid. Dan kan het echt voor ieder ander ook nog.

Die uitverkiezing is ten tweede in Zijn eeuwige en onveranderlijke raad. Openbaring spreekt over het boek des levens van het Lam. Boek. Geen schrijftafel of bord waar je iets opschrijft en het weer uitveegt, maar boek. Onuitwisbaar. Onveranderlijk. Ik word daar nooit meer uit weggeveegd. Daarom zegt Romeinen 8 ook dat degenen die God tevoren gekend, verkoren, en verordineerd heeft, dat Hij Die ook geroepen heeft, gerechtvaardigd heeft, geheiligd heeft en verheerlijkt. Dat zit eraan vast. Daar mondt het gegarandeerd in uit. Er is volharding der heiligen. Wie eenmaal echt gelooft zal dat volhouden. Niet omdat ik zo goed geloven kan, omdat ik me mijn geloof niet af zal laten nemen, maar omdat God zal zorgen dat mijn geloof niet zal ophouden. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken zegt Christus. Want verkoren is verkoren tot zaligheid. Hangt mijn zaligheid ten laatste af van mijn geloof en geloofsbeslissing, dan weet je het maar nooit, ik kan elk moment me bedenken, ik kan in zware verdrukking en marteling te zwak zijn om het vast te houden, maar als mijn zaligheid ten diepste afhangt van Gods uitverkiezing, dan kan de zaligheid mij niet ontgaan. God heeft verkoren, de Zoon heeft gekocht, de Geest heeft van dood levend gemaakt en dat is onverwoestbaar. Hij zorgt dat dat stand houdt door beproevingen, martelingen, kruis heen. Wat een zekerheid: ik zal aankomen. Ik mag nu al zingen: wij gaan ten hemel in en zullen de eerkroon dragen..... Wat een uitzicht op de bergtop van de uitverkiezing. Stel je trouwens voor dat dat niet zo was. Stel je voor, dat het mogelijk zou zijn dat ik mijn geloof kwijt kon raken of niet vol zou kunnen houden. In tijden van een ongeluk handicap, vervolging, marteling en ik zou dan sterven....dan zou ik nog verloren gaan, stel je voor: dan zou ik altijd nog verloren kunnen gaan. Wat zou je dan te beklagen zijn.... Maar de uitverkiezing garandeert de zaligheid, de aankomst van alle gelovigen.

4 de vrucht

De uitverkiezing is ten derde dat degene die Hij in Christus uit louter goedertierenheid naar Zijn eeuwige raad verkoren heeft trekt en verlost uit het verderf. Hij trekt en verlost uit het verderf. Hand 13 zegt dat er zovelen geloofden als er verordineerd waren. Want hen trekt God en verlost God. Weer dat trekken. Kijk, bloemen kun je plukken, dat is één handbeweging. Een boomwortel moet je trekken. Die wortels geen niet mee, die houden zichzelf vast in de grond. Die moet je uit de grond trekken. Echt vastgrijpen, vasthouden en kracht zetten. Zo heeft de HEERE getrokken. Alle wortels van mijn bestaan verzetten zich en wilden de grond vasthouden waarin ik leefde en dacht. Het is dat de HEERE me vastgreep en vasthield en niet losliet. Maar trok. Onweerstaanbaar en met zo'n kracht, dat mijn verzet er niet tegenop kon. En dan zit in trekken ook de betekenis: en ondertussen won Hij mijn hart in. Het is geen slepen. Je sleept iemand, en politie mensen slepen een arrestant mee die zelf niet wil en gesleept moet worden. Maar de HEERE trekt: Hij maakt me gewillig. Ik ga met een nieuw hart ook zelf zoeken en vluchten en komen. Hij leert me verlangen. Hij opent wat gesloten is, Hij vermurwt wat hard is, Hij wint in wat vijandig is, Hij doet verlangen die niet wilde. Zo trekt Hij. Goedertierenheid. In liefde en zo trouw. Zo diepe liefde, zo duurzame trouw. Hij trekt. En verlost zo uit de heerschappij van de duivel. Hij trekt en verlost! Alle eer komt dan ook Hem toe. En dat is belangrijk! God geeft Zijn eer niet aan een ander. Alle er voor mijn zaligheid komt God toe. Voor de verzoening komt God de eer toe in Christus. Maar ook voor mijn geloof komt God de eer toe in Zijn Geest. En laat ik daar geen milligram van afhalen. En dat doe ik als ik een milligram toeschrijf aan mijzelf. Dan haal ik die van Gods eer en roem af. En dat is vreselijke zonde die God krenkt waarover God Zich vertoort. En dat geeft ook aan dat het Evangelie zó rijk is, zo rijk is dat Hij trekt en verlost. Dat er een God is en een heil is dat niets tevoren van ons nodig hebt. Geen goede wil, geen interesse, geen begin, geen zoeken. Geestelijk doden trekt Hij en verlost Hij. Dat is Evangelie voor iemand die maar niet verder komt dan zijn geestelijke dood. Die maar niet wil, die maar niet wil zoeken, ernstig zijn, zonden loslaten. Je kunt het niet, want je wilt het niet. God is de HEERE, Die zulken trekt en verlost. Als u niets hebt en niets kunt en er niets van terechtbrengt en niet wil, er is een God, Die het doet! Zo rijk is het Evangelie, zo diep zakken de armen van Gods Evangelie, tot op de bodem. Echt op de bodem. Mensen die niks zich op kunnen werken, geen enkele goede bedoeling kunnen maken. Hier is uw God!

Uitverkiezing. Let er op dat het woord zo luidt: uitverkiezing. Dus: uit het hele menselijk geslacht dat in Adam de verderfenis en de ondergang onderworpen is, uit die allen heeft God verkoren. En als ik een mand appels heb en ik haal er uit die mand, dan laat ik er ook in die mand liggen. God is barmhartig. Dat schittert bij uitstek in Zijn uitverkiezing voor de grondlegging der wereld uit louter genade naar Zijn eeuwige raad. Maar God is ook rechtvaardig. Bijbels spreken over God is met twee woorden spreken. God is rechtvaardig en dat blijkt bij uitstek daaruit dat Hij anderen laat in hun verderfenis en ondergang waarin zij zichzelf geworpen hebben. Let op: God laat hen daarin. Niet: God duwt ze daarin. Nee, zij hebben zichzelf erin geworpen. En God houdt hen ook niet tegen als zij eruit willen komen, want niemand wil eruit komen. Tegenhouden is heel niet aan de orde. God laat hen in hun verderf. En wie eruitkomt, die heeft dat aan Hem te danken en die zal Hij geenszins uitwerpen. Dus het bestaat niet dat een zondaar tot Jezus zou vluchten om genade en dan zou horen: nee, niet uitverkoren, Ik duw u terug, Ik wijs u af, Ik verwerp u. Daar hoeft niemand ooit bang voor te zijn.

Maar God laat wel zondaren in hun verderf. Dan kun je toch een vraag krijgen, van anderen, of in jezelf voelen opkomen. Mag God dat wel doen? Als ik drie drenkelingen zie en ik haal er één uit het water en de andere twee laat ik bewust liggen en verdrinken, dat is toch dood door nalatigheid? Hardvochtig, wreed. Ja. Maar dat beeld klopt niet. Wij zijn geen drenkelingen, maar overtreders, misdadigers. Veroordeelde misdadigers: gij zult de dood sterven. En aan misdadigers is de rechter niet verplicht amnestie aan te bieden. Dat is nooit een recht, een claim die zij kunnen laten gelden. Geen enkele gevangene hoeft zich onrecht aangedaan te voelen als hij geen amnestie krijgt. God is niet verplicht zondaren te redden. Jonathan Edwards zegt in een onvergetelijke preek. Wij verwierpen God, zou dan God dan verplicht ons aan te nemen. Wij verkiezen de duivel, is dan God verplicht om ons te verkiezen? Wij doen God kwaad, is God dan verplicht ons goed te doen? Wij horen naar God niet, is God dan wel verplicht naar ons te horen? God is niets verplicht. Als een mens verloren gaat is dat geen enkele smet op God en Zijn goedheid, maar dan ook geen enkele. God is niets aan ons verplicht! Zalig worden is niet natuurlijk. Verloren gaan valt God niets over te verwijten. God kan een mens verloren laten gaan zonder dat Hem dat op verwijten komt te staan.

Gemeente, dat is om van ons voetstuk af te vallen. Ons voetstuk van vanzelfsprekendheid, claimerigheid. Ons voetstuk waarop werd

zeggen zouden: Heere God maar ik ben toch geen bandiet of Hitler dat U mij veroordelen zult. Heere God er zijn er zoveel die eerder voor de hel in aanmerking komen dan ik.... U kunt het toch niet maken dat U mij voorbij zou gaan. U had toch niet kunnen maken om mij niet te trekken en te verlossen. God slaat het onder ons uit vanavond. En hou u alstublieft nergens meer aan vast. Maar smeeek om genade. Genade o God genade!

In geloof lopen we nog één keer naar de kast toe. We zagen er zoveel in. Uitverkoren uit pure genade, in Christus, naar Zijn onveranderlijke raad, getrokken, en nu zie ik: Heere, U had mij ook kunnen laten liggen. Net als anderen mij voorbij kunnen gaan. En dan zou ik er niets niets van hebben kunnen zeggen. O! Waarom hebt U mij verkoren. Waarom was het op mij gemunt?

Geloofd eeuwig geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, dat Hij ons, mij uitverkoren heeft.....
Halleluja, amen.